ఉత్తమోత్తమమైన సిద్ధి ఆత్మసాక్షాత్కారం

ది. 08-11-2000న చించినాడలోని గీతామందిరం కమిటీవారి ఆహ్వానం మేరకు ఏర్పాటుచేసిన ఆధ్యాత్మిక వేదికపై సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు ప్రసంగించారు.

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సిద్ధులు మోక్షం రావటానికి ఆటంకాలా అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే అన్నింటికంటే ఉత్తమోత్తమమైన సిద్ధి ఆత్మసాక్షాత్కారం. అది మర్చిపోవద్దు. మిగిలిన సిద్ధులు కలిగినా అవి స్వప్నంతో సమానము. మిగిలిన సిద్ధులు నీకు కలిగినాయి అనుకో, ఆత్మసాక్షాత్కారం మర్చిపోయారు అనుకో మీరు గమ్యాన్ని తప్పిపోతారు. మనోనిగ్రహం లేనివాడికి ఆధ్యాత్మిక బలం రాదు. మనోనిగ్రహం వస్తే మనస్సు అంతర్ముఖమవుతుంది, మనో నిగ్రహం లేకపోతే మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళిపోతుంది. మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళితే అహంకారం అవుతుంది, మనస్సు అంతర్ముఖం అయితే ఆత్మ అవుతుంది. మనోనిగ్రహం ఉన్నవాడు జీవితాన్ని భగవంతుడు ఇచ్చిన వరం క్రింద తీసుకొంటాడు. కొంతమంది ఏదోపుట్టాము, ఏదో బతుకుచున్నాము, చనిపోతే బాగుండును అనుకొంటారు. భగవంతుడు ఇచ్చిన జీవితాన్ని శాపం క్రింద తీసుకొంటారు, వారికి జ్ఞానం రాదు. ఈ జీవితాన్ని భగవంతుడు ఇచ్చాడు. దీనిని శిక్షగా తీసుకోకూడదు. దీనిని భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన వరంగా తీసుకొని జీవితాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొంటే మనకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. మనమాటలో, మనచేతలో, మనతలంపులో భగవంతుని మర్చిపోకూడదు. భగవంతుని ముందు పెట్టుకొని మనం వెనకాల ఉండాలి. భక్తులలో కూడా ఇక్కడ మాటలు అక్కడ, అక్కడ మాటలు ఇక్కడ చెప్పేవారు ఉంటారు, వారికి జ్ఞానం రాదు. కొంతమందికి సొంతబుద్ధి ఉండదు. వారిని రంపం పెట్టి కోసినా జ్ఞానం రాదు. సొంతబుద్ధిని కాపాడుకోలేనివాడు ఈ లోకానికి పనికిరాడు, పరలోకానికి పనికిరాడు. మీ ఇంట్లో ఉన్న ధనాన్ని ఎలా కాపాడుకొంటున్నారో అలా స్వంతబుద్ధిని కూడా కాపాడుకోండి. స్వంతబుద్ధి లేని వాడు ఎంత శ్రవణం చేసినా ప్రయోజనం లేదు. సొంతబుద్ధి ఉంటేనే గురువు చెప్పినమాటలు ఆబుద్ధికి పడతాయి. సొంతబుద్ధి అవసరం.

ఎవరైనా పొగిడితే మీకు సంతోషం వస్తుంది. అది ఒక ఫీలింగ్. వాడు మిమ్మల్ని పొగిడాడు అంతే మిమ్మల్ని సంతోషపడమని వాడు చెప్పలేదు. ఆ వికారం మీకు వచ్చింది. ఆ వికారం రాకుండా చూసుకోవటానికి మనో నిగ్రహం అవసరం. ఎవరైనా విమర్శిస్తారు అనుకోండి మీకు దుఃఖం వస్తుంది. అది కూడా ఫీలింగ్. పొగిడినప్పుడు సంతోషం వచ్చినా, విమర్శించినప్పుడు దుఃఖం వచ్చినా మీ స్వరూపానికి దూరమవుతారు. సుఖం

ఒక ఫీలింగ్, కష్టం ఒక ఫీలింగ్. సుఖం వచ్చినప్పడు నేను సుఖపడుతున్నాను, కష్టం వచ్చినప్పడు నేను కష్టపడిపోతున్నాను అనే ఫీలింగ్ లేకుండా ఉంటే రోజూ పూజలు, జపాలు చేసేవారికంటే మీరు వికాశము పొందుతారు. ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి వినయం చాలా ముఖ్యం. వినయం ఉన్నవాడు ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి వస్తాడు, గర్వం ఉన్నవాడు వెనక్కి పోతాడు. మీరుజ్ఞానా అని ఈమధ్య ఒకరు అడిగారు. జ్ఞానం 'నేనే', అజ్ఞానం 'నేనే' అని చెప్పాను. జ్ఞానం అంటే తెలియటం, అజ్ఞానం అంటే తెలియకపోవటం. తెలియటం, తెలియకపోవటం అనేవి మనస్సులో ఉన్నాయి. రెండూ మనోధర్మములు. ఆ మనస్సును దాటితే నీకు సత్యజ్ఞానం కలుగుతుంది. మనస్సుతో గ్రహించే విషయములు అన్నీ మిధ్యాజ్ఞానం. నీవు ఎవరిగా ఉన్నావో అది నీ అనుభవంలోనికి రావటం ఒక్కటే సత్య జ్ఞానం. జ్ఞాని ఒక్కటిగానే ఉంటాడు. అక్కడ ద్వైతం ఉండదు. ఆత్మసిద్ధికలిగినప్పడు ద్వైతబుద్ధి నశిస్తుంది. ద్వైతం మనోకల్పితం. నీవు బాగా జపం చేస్తున్నావు అనుకో, నీవు బాగా ధ్యానం చేస్తున్నావు అనుకో నీకు సిద్ధులు కలుగవచ్చు. అక్కడ ఆగిపోతే, అదే గమ్యం అనుకొంటే నీ పురోగతి ఆగిపోతుంది. నీకు సిద్ధులు కలిగినా భయం ఉంటుంది. అభయస్థితి కలిగినప్పడు భయం పోతుంది. అభయ స్థితి ఎక్కడ ఉంది అంటే ఆత్మలోనే ఉంది. తపోనిష్టవలన, జపం వలన, మంత్రం చేయటం వలన నీకు సిద్ధులు కలుగవచ్చు. ఇవి ఆత్మానుభవం కలిగించే సాధనాలు కావు. సిద్ధులు కలిగినంత మాత్రంచేత ఆత్మ జ్ఞానం కలుగుతుంది అనుకోవద్దు. పరమపవిత్రుడికిగాని, త్యాగపురుషుడికిగాని ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. కొంతమందికి ఎన్ని ఏళ్ళు వచ్చినా సరియైన స్నేహాలు దొరకకపోతే మనోవికాసం రాదు. మనస్సులోనే వికాశం లేనప్పడు ఆత్మనిష్ట ఎలాగవస్తుంది. నీకు కష్టపడే పరిస్థితులు వచ్చినా ఆ ఫీలింగ్ రాకుండా ఉంటే మనోవికాసం కలుగుతుంది. ఆత్మసాక్షాత్కారం కలిగిన తరువాతకూడా కొంతమందికి సహజంగా సిద్ధులు వస్తాయి. వాటి వలన ప్రమాదం లేదు. ఏ భగవంతుడు అయితే నాకు జ్ఞానాన్ని ఇచ్చాడో వాడే ఈ సిద్ధులు కూడా ఇచ్చాడు అనుకొంటాడు గాని వాటితో తాదాప్యం పొందడు. ఆత్మజ్ఞానమే నిజమైనసిద్ధి. ఆత్మజ్ఞానం కలిగితే వాడికి తెలియకుండానే వాడి ద్వారా లోకానికి మేలు జరుగుతుంది. జరిగిపోయిన గొడవలు అన్నీ మర్చిపోవటం కూడా ఒక యోగంతో సమానము. దానివలన కాలం కలసివస్తుంది, శక్తి కలిసి వస్తుంది. ఇతరులు మీపట్ల ఎలా ప్రవర్తిస్తున్నప్పటికి వారి పట్ల మీ బుద్ధి నిర్మలంగా ఉంది అనుకోండి వారి ప్రభావం మీ మీదపడదు. సాధన అంటే ఏదో శాస్త్రాలు చదవటం కాదు, మీ మనస్సును ఎప్పడూ సమానంగా ఉండేటట్లు చూసుకొంటూ ఉండాలి. గౌరవం వచ్చినప్పడు మీ మనస్సు ఎలా ఉంది, అగౌరవం వచ్చినప్పడు మీ మనస్సు ఎలా ఉంది, ధనం ఉన్నప్పడు ఎలా

ఉంది, ధనం లేనప్పుడు ఎలా ఉంది, మనస్సు సమానంగా ఉందా లేక గాడి తప్పతోందా అనేది చూసుకొంటూ ఉండాలి. అదే సాధన. సర్వత్రా నారాయణుడిని చూసేవాడికి ఇంకవికారం వచ్చే సమస్యలేదు. ఉన్నది ఒక్కటే అయినప్పుడు ఎక్కువాలేదు, తక్కువా లేదు. జ్ఞానం కలిగిన వాడు సిద్ధులు కోరుకోడు. సిద్ధులు కలిగినవాడు జ్ఞానాన్ని కోరుకొంటాడు. ఎందుచేతనంటే లోపల ఉన్న కొరత వాడికి తెలుస్తూ ఉంటుంది. సిద్ధులవైపుకు నీ మనస్సును పెట్టకు, జ్ఞానం కోసం జీవించు.

మీ మనస్సును భగవంతునికి ఇచ్చివేస్తే ఇంక కోరటానికి ఏమీ ఉండదు. మనం మనస్సును భగవంతునికి ఇవ్వటం లేదు, ఇచ్చినట్లు నటిస్తున్నాము. జీవితంలో శుభం వస్తు ఉంటుంది, అశుభం వస్తూ ఉంటుంది. వాటి తాలుక ప్రభావం లేకుండా ఉండగలిగితే సహజస్థితి నిన్ను వరిస్తుంది. శుభం యొక్క ప్రభావం, అశుభం యొక్క ప్రభావం నీ మనస్సు మీద పడనప్పుడు కదా నీవు నిజమైన భక్తుడవు అవుతావు. కొంతమంది ఎలా ఉంటారు అంటే భౌతికంగా ఇతరులకు సహాయం చేయనక్కరలేదు కనీసం వారు బాగుపడాలి అని మనస్సులో కూడా కోరుకోరు. అటువంటి వారు జీవించినా మరణించిన వారితో సమానము అని పెద్దలు చెపుతారు. మాకోడలు చెడ్డది అని అల్లరి పడేకంటే ఆ పరిస్థితులను అర్థం చేసుకొని తదనుగుణంగా మీరు ఉంటే ఏ గొడవ లేదు. పరిస్థితులు అర్థం చేసుకోకుండా రోడ్డమీద పడితే వారు అల్లరిపడటం, మీరు అల్లరిపడటం తప్ప ప్రయోజనం లేదు. కొంతమందికి వారి పొట్టగొడవ తప్పించి ఇంక ఏమీ ఉండదు. అటువంటి వారు బంధంలో కూరుకొనిపోతారు. ఆలోచించకుండా ఎవడూ ఏపని చేయడు. ఏ పని చేసినా సమగ్రంగా ఆలోచించుకొంటాడు. అలాగే మీరు దేనినైతే పొందాలి అనుకొంటున్నారో దానిగురించి స్పష్టమైన ఆలోచన ఉండాలి. స్పష్టమైన ఆలోచన లేకపోతే ఎటుగాలి వీస్తే అటు పోతూ ఉంటారు. బ్రహ్మం అంటే ఏమిటి? మనం పొందవలసింది ఏమిటి? మన గమ్యం ఏమిటి? అని స్పష్టమైన అవగాహన ఉండాలి. అవగాహన చేసుకొన్న తరువాత ప్రాక్టీసు చెయ్యాలి. ప్రాక్టీసు చేసేటప్పుడు మనకు అనేక ఆటంకాలు వస్తాయి. ప్రాక్టీసు చేసేటప్పుడు వైరాగ్యం ఉండాలి. వైరాగ్యం లేకపోతే ఆటంకాలను తట్టుకోలేక వెనుకకు వచ్చేస్తాము. ప్రాక్టీసుతోపాటు వైరాగ్యం ఉంటే మనం విజయం సాధిస్తాము; గమ్యాన్ని చేరతాము. మీ అవగాహన సక్రమంగా ఉంటే తక్కువ ప్రయత్నంతో ఎక్కువ లాభం పొందవచ్చు.

మనం ఏదైనా పని చేసేటప్పుడు అది భగవంతుడి ప్రీతికోసం చేస్తున్నామా లేక లోకంలో గొప్పలకోసం చేస్తున్నామా అని చూసుకోవాలి. నీవు బాహ్యంగా చేసే పనులను భగవంతుడు చూడడు. నీవు చేసే పూజ, జపం చూసి భగవంతుడు మోసపోడు. నీ

జీవిత విధానాన్ని చూస్తాడు. నీవు ధర్మాన్ని ఎంతవరకు ఆచరిస్తున్నావో చూస్తాడు. నీవు ఎవరికైనా సేవ చేసేటప్పుడు ఆసేవను భగవంతుడు చూడడు, అది చేసేటప్పుడు నీ తలంపు ఎలా ఉంది అని చూస్తాడు. దానిని బట్టి నీ ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి ఆధారపడి ఉంటుంది. నీకు మోక్షం తిప్పించి లోకానికి సంబంధించిన ఏ సిద్ధులు వచ్చిన అవి నీ మనో చాపల్యం పెరగటానికి పనికివస్తాయి. కొంతమంది ఎంతబుద్ధిమంతులు ఉంటారు అంటే ఎవరితోనైనా పొరపాటుగా మాట్లాడితే వారి ఇంటికి వెళ్ళి మేము పొరపాటుగా మాట్లాడాము ఏమీ అనుకోవద్దు అని చెప్పి వస్తారు అంతేగాని ఏదో కనిపించినప్పడు చెప్పటం కాదు. అటువంటి వారికి మోక్షం వరిస్తుంది. నీ మాట ఈశ్వరార్పితంగా ఉండాలి, నీచేత ఈశ్వరార్పితంగా ఉండాలి, నీ ఆలోచన ఈశ్వరార్పితంగా ఉండాలి. అలా ఉంటే నీకు దొరికేది ఈశ్వరుడే. నీవు ఎవరికైనా పండు ఇస్తున్నావు అనుకో ఇచ్చేవాడు ఈశ్వరుడు, పుచ్చుకొనేవాడు కూడ ఈశ్వరుడే అనుకోవాలి. మనం అలా అనుకోము నేను ఇస్తున్నాను, వాడు పుచ్చుకొంటున్నాడు అనుకొంటాము అక్కడ నుండి బంధం ప్రారంభమవుతుంది. నువ్వు ఇవ్వగలిగావు అంటే ఈశ్వరుడు నీకు ఇచ్చాడు కాబట్టి నీవు ఇస్తున్నావు ఆయన ఇవ్వకపోతే నీకు ఎలా వస్తుంది.

ఒక మంచి పని చేసేటప్పుడు నలుగురు విమర్శించవచ్చు. విమర్శను పట్టుకొని పని మానివేయవద్దు. ఈవేళ సాధన ప్రారంభించి వెంటనే మోక్షం వచ్చేయాలని అనుకోవద్దు. పరిణామంలో వస్తుంది. మంచి చేసినవాడికి దుర్గతి లేదు ఆ ఫలం ఎప్పడు, ఎక్కడ, ఎలా ఇవ్వాలో భగవంతుడు చూస్తాడు. వివేకంగలవాడు, బుద్ధి సూక్ష్మత ఉన్నవాడు జ్ఞాన సముపార్జన వైపు తప్పించి మొఖాన్ని అటు ఇటు తిప్పడు. ఇవాళ పచ్చగా ఉండి రేపు ఎండిపోయే విషయాల మీద మోజు ఎందుకు? సిద్ధులు, మహిమలు ఎలాగ వచ్చాయో అలాగే పోతాయి. ఏది శాశ్వతమో, ఏది జనన మరణ చక్రం నుండి నిన్ను విడుదల చేస్తుందో దానిమీద నీ మనస్సును పెట్టు. అజ్ఞానంలో ఉన్నప్పడు సిద్ధులు ప్రదర్శించాలని, లోకంలో అందరూ మెచ్చుకోవాలని అనుకొంటాడు. దానివలన అహంభావన పెరుగుతుంది. మెచ్చుకొంటే గర్వం, మెచ్చుకోకపోతే బాధ పెరుగుతుంది. మెప్పలు కోరేది మనస్సు, మెచ్చుకోవటానికి ఇతరులు ఉండాలి. ఆత్మకు ఇతరులు లేరు. వీడికి మనస్సు ఉంది కాబట్టి అది మెప్పలు కోరుతోంది అది అజ్ఞానంలో ఉన్నవాడికి తెలియదు. అజ్ఞానంలో ఉన్నప్పడు ఇతరులు తనను మెచ్చుకోకపోతే బాధ, ఒకవేళ తనకంటే ఎక్కువ సిద్ధులు ఉన్నవాడు కనిపిస్తే వాడిమీద అసూయ, కోపం ఇన్నిరకాల గొడవలు ఉంటాయి. ఇది అంతా మాయ. అన్నింటికంటే శాంతినిచ్చేది, మహోన్నతమైనది ఆత్మసిద్ధి దానిని పొందటానికి ప్రయత్నించు.